

Arrest

nr. 247 604 van 18 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Soedan geboren te Al Showak in de provincie Gedaref. U bent van Arabische Arobataab origine. U woonde uw hele leven in Al Showak, enkel van 2011 tot 2012 ging u in Khartoum Engels studeren en tussen 2013 en maart 2015 verbleef u in Dubai. U kreeg er een werkcontract bij Securitas. Wanneer u terugkeerde uit Dubai ging u terug naar Al Showak. U heeft één volle broer en één halfbroer aan vaderszijde, u bent ongehuwd en heeft geen kinderen. Uw familie leefde van de landbouw. Op 27 april 2015 waren u en uw broers op jullie boerderij. A.M.Z. (A.) was op dat moment zijn vee aan het hoeden. Zoals hij al eerder deed liet hij zijn vee ook op jullie land grazen, daarbij jullie groenten vernietigend. Uw broer, O., sprak hem hierop aan en wilde zijn dieren weggagen.

A. werd daarop kwaad en bedreigde uw broer met een mes. Uw broer rende weg en sloeg A. met een stuk hout. A. viel daarop neer en reageerde niet meer. Jullie brachten hem daarop naar het ziekenhuis van Al Showak, waar hij enige tijd later overleed. De politie werd er bij gehaald en uw broer werd aangehouden op verdenking van onvrijwillige doodslag. U vertelde uw vader wat gebeurde en hij riep de judiya samen, een groep ouderen die onderhandelen over een mogelijke verzoening in dergelijke conflicten. Zij benaderden de familie en van A. om tot een verzoening te komen. Pas na een maand, zodoende in mei 2015, bereikten de twee families een akkoord tot verzoening. De vader van A. schreef een brief naar de politie dat er een verzoening was bereikt en uw broer kon worden vrijgelaten. Uw familie betaalde 36 000 Soedanese pond aan de familie van A. ter compensatie. Een maand later, in juni 2015, kwam de familie van A. echter terug op hun beslissing. Ze gaven het geld terug en kondigden aan dat zij bloedwraak wensten. De judiya kwam opnieuw tussen om tot een nieuwe verzoening te komen. Een maand lang werd opnieuw intensief tussen de twee families onderhandeld. De familie van A. weigerde elk voorstel en trok zich uiteindelijk terug uit de judiya. Na deze beslissing besloot uw familie uit vrees voor bloedwraak het dorp te verlaten. Uw broer O. ging naar Ethiopië en uw vader contacteerde een vriend om jullie te helpen zich in Khartoum te vestigen. Ongeveer een week later ging u samen met uw ouders en uw jongere broer naar Khartoum en verbleef er vijf maanden. In die tijd werkten u en uw broer er in een bakkerij. U hoorde echter van een vriend uit Al Showak dat de familie van A. op de hoogte was dat jullie in Khartoum verbleven en vrienden hadden die jullie zouden zoeken in Khartoum. Toen u dit hoorde besloten u en uw broer Soedan te verlaten. U contacteerde een smokkelaar en op 19 december 2015 vertrokken jullie naar Libië. In Libië werd u van uw broer gescheiden. Later vernam u dat hij momenteel in Engeland zou verblijven. Op 31 maart 2016 nam u vanuit Libië een bootje naar Italië. In Italië diende u een verzoek om internationale bescherming in. U wachtte echter uw interview en uw beslissing niet af maar reisde verder naar Frankrijk, waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. U ontving er een weigeringsbeslissing. U zou er echter een verzonden verhaal hebben opgegeven omdat u aangeraden werd door andere Soedanezen een dergelijk verhaal te vertellen. U reisde verder naar België, waar u op 18 december 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw vertrek uit Soedan heeft ook uw familie Khartoum verlaten. U verklaarde dat u op de hoogte werd gebracht van hun plannen om de stad te verlaten kort voor uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken begin 2019. Zij dienden er te vertrekken aangezien zij hadden opgevangen dat de familie van A. naar hen zocht in Khartoum. Ze verhuisden naar het dorp Al Dzerega in de omgeving van Al Duwein.

U legt verschillende documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. U legt uw secundair schoolrapport, uw certificaat van uw opleiding Engels, een attest met uw leeftijdsinschatting, een bewijs dat u een blanco strafregister heeft en een attest van Securitas dat u daar werkzaam was van 12 september 2013 tot 22 december 2014 neer. U heeft acute nierproblemen en dient nierdialyse te ondergaan. U verklaart dat deze problemen slechts na uw aankomst in België zijn begonnen. U legt een document neer dat stelt dat in de regio waar uw ouders momenteel verblijven u geen toegang zult kennen tot dergelijke dialyse. U legt eveneens twee medische attesten neer die aantonen dat u omwille van deze aandoening zich niet lang kunt concentreren. U legt eveneens medische attesten neer met betrekking tot uw vader en uw moeder vanwege het ziekenhuis van Al Duwein, uw vader zou diabetes zijn en aan hoge bloeddruk lijden. U legt ook een attest neer in verband met de regio waar uw ouders momenteel verblijven en dat toelichting geeft bij de faciliteiten en toegang tot dit dorp.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde medische attesten blijkt immers dat u problemen kent aan uw nieren waardoor u door uw verzwakte gezondheid concentratieproblemen kunt krijgen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u uitdrukkelijk en verschillende keren benadrukt dat u op gelijk welk moment om een pauze kunt verzoeken (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.4, p.12 en p.14). Daarnaast werden u verschillende pauzes toegekend (CGVS p.13, p.15 en p.24).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus “Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019”** dd. 06/09/19; zie ook **COI Focus ‘Soedan. Risico bij terugkeer’ van 6 februari 2018**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor bloedwraak van de familie van A.. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering door deze familie vervolgd te zullen worden.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk van aard zijn. U verklaart een probleem te kennen met de familie van A. en dit omwille van het feit dat uw broer hun zoon zou hebben gedood. U verklaart enkel om die reden problemen te kennen met deze familie en ook voordien geen problemen te hebben gekend met deze familie of met de stam van het slachtoffer (CGVS p.21). Naast dit probleem kende u of uw familie evenmin enige andere problemen. U was nooit politiek actief en werd in Soedan nooit gearresteerd (CGVS p.16). Deze motieven die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming aanhaalt, houden bijgevolg geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers, zoals eerder aangehaald, om een interpersoonlijk conflict tussen uw familie en deze van A.. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van uw persoon, kunnen niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Soedan. U slaagde er namelijk niet in aannemelijk te maken verwickeld te zijn in een aanslepend conflict met deze familie die uw leven zou bedreigen.

Vooreerst beschikt u over zo goed als geen kennis over de betrokkenen in dit conflict, wat het reeds ongeloofwaardig maakt dat u zich met deze familie nog steeds in een conflict bevindt. Wanneer u wordt gevraagd over de familie waar u in conflict mee leeft te vertellen kan u zo goed als niets over deze familie kwijt. U weet niet met zekerheid te zeggen hoeveel broers A. heeft. U kan slechts gokken dat hij twee broers heeft en kent slechts van één van hen bij naam (CGVS p.18). De moeder van het gezin meent u zelfs helemaal niet te kennen (CGVS p.18). Ook van het familielid dat aanwezig zou zijn geweest toen A. overleed weet u de naam niet noch de precieze band die hij met de familie onderhoudt (CGVS p.21). U weet dat deze familie afkomstig is uit een naburig dorp en dat dit dorp zo goed als volledig door hun stam en hun familie is bevolkt maar kan geen enkel verder lid van hun familie noemen (CGVS p.18). Daarnaast blijkt u ook niet te weten van welke substam deze familie precies afkomstig is. U verklaart dat het een stam betreft die vele substammen heeft maar u kunt er geen enkele van noemen en weet bovendien niet van welke substam de familie precies afkomstig is. U verklaart dat zij van de hoofdstam afkomstig waren (CGVS p.22), daarmee een volledig zinledig antwoord gevend. Als reden voor uw onwetendheid draagt u aan dat zij steeds met een grote groep komen en u niet kan weten wie precies wie is (CGVS p.18). **Echter, als u in een zodanig conflict leeft met deze specifieke familie kan worden verwacht dat u enigszins zicht heeft op de voornaamste leden van deze familie, zodat u op zijn minst op de hoogte bent van wie uw vrees precies uitgaat. Dat u hierbij in gebreke blijft zorgt er voor dat reeds getwijfeld wordt aan het feit dat u in conflict zou leven met deze familie.**

Ook over de directe betrokkenen bij deze onderhandelingen om tot een verzoening te komen met deze familie weet u nagenoeg niets. U verklaart dat alle besprekingen plaatsvonden door de judiya, waarin tot twintig mensen zetelen (CGVS p.19). U weet echter in totaal slechts vijf personen uit deze raad op te noemen, met name uw vader en de vader van het slachtoffer en drie ouderen die aan uw kant stonden. Van de kant van de familie van A. weet u buiten zijn vader niemand te noemen die hun belangen behartigden (CGVS p.20). **Meest in het oog springende hierbij is daarenboven dat u ook de naam van de omda die de familie van A. vertegenwoordigde niet meent te kennen. U verklaart dat deze omda een doorslaggevende rol speelt in deze onderhandelingen, hij is degene die de anderen kan overtuigen een bepaald standpunt in te nemen.**

Ook hier weet u echter niet wie deze rol precies op zich nam (CGVS p.19). Dat u de naam niet zou kennen van degene met de meeste beslissingen –en overtuigingskracht voor de familie waarmee u zich in conflict bevond brengt de geloofwaardigheid van dit zogezegd nog steeds verder aanslepende conflict ernstige schade toe. **Indien maandenlang onderhandelingen tussen beide families aan de gang zijn is het weinig geloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van de hoofdrolspelers die binnen deze onderhandelingen betrokken zijn. Dit ondergraaft dan ook verder de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid in een dergelijk conflict.**

Daarnaast bent u volstrekt niet op de hoogte van het verloop van de onderhandelingen tussen beide families. Het is in de eerste plaats opvallend dat u niet weet te zeggen wanneer de problemen met deze familie precies begonnen. U geeft aan dat het vee van deze familie eerder al geregeld op jullie velden kwam grazen, uw broer had hen er dan ook al verschillende keren op aangesproken (CGVS p.21). In een dergelijke situatie is het dan ook merkwaardig dat u niet precies zou weten weer te geven sinds wanneer dergelijke spanningen tussen beide families bestonden. U verklaart vervolgens dat alvorens het initiële verzoeningsakkoord werd bereikt er hard werd onderhandeld maar u weet hier niet in het minst verder over uit te wijden. U weet niet hoe vaak de families bij elkaar kwamen en welke andere voorstellen werden gedaan alvorens men een akkoord bereikte om hen 36 000 Soedanese pond te betalen (CGVS p.20). Evenmin heeft u een idee wat uiteindelijk de doorslag gaf waardoor zij tot een akkoord bereid waren. U verklaart niet te weten welke argumenten werden gebruikt om deze familie te overtuigen (CGVS p.22). Vervolgens bent u niet op de hoogte van de precieze redenen waarom de familie van A. op de gemaakte afspraken terugkwam. U verklaart dat de stam van deze familie verschillende substammen kent, bepaalde van deze substammen zouden niet akkoord zijn geweest met de bereikte overeenkomst en er op aandringen om wraak te nemen. U bent echter niet zeker of dit de reden betreft waarom zij op hun beslissing terugkwamen. U verklaart niet te weten of het zo was, dat het misschien zo zou zijn kunnen gaan, zonder hier ook maar enige zekerheid over te hebben (CGVS p.22 en p.25). U verklaart dat niemand van uw familie trachtte er achter te komen wat hun exacte beweegredenen waren om op hun beslissing terug te komen. U verklaart dat dit indien men dit trachtte te doen, dit voor nog meer problemen zou zorgen (CGVS p.22). Ook over de manier waarop deze overeenkomst werd stopgezet weet u zo goed als niets af. U weet niet wie of op welke manier het geld aan uw vader terug werd overhandigd. Evenmin weet u of zij al concrete bedreigingen naar iemand van uw familie zouden hebben geuit, u weet enkel dat ze zeiden dat ze wraak wilden nemen met bloed (CGVS p.23). Dat u van deze belangrijke evolutie binnen de problemen die u met deze familie kende de precieze achtergrond niet zou kennen, is echter uiterst opmerkelijk en schaadt verder de geloofwaardigheid van uw problemen met deze familie. Temeer aangezien opnieuw met de familie werd onderhandeld om tot een nieuw akkoord te komen, zodoende kan minstens worden aangenomen dat de redenen waarom zij zich uit een eerder akkoord terugtrokken aan bod zouden komen. Ook wanneer de familie van A. op het voorstel waren teruggekeerd werd opnieuw intensief onderhandeld, en terwijl er reeds een risico bestond dat zij zich zouden wreken op u of uw broer, hield u zich opnieuw volledig afzijdig van deze onderhandelingen. Ook hier weet u niets over de inhoud van deze onderhandelingen. U weet niet hoe vaak in deze periode opnieuw zou zijn samengekomen, welke verschillende voorstellen er aan de familie zouden zijn gedaan en of er zich enige incidenten of confrontaties voordeden in de periode van vernieuwde onderhandelingen (CGVS p.24). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u geen enkel idee heeft over hoe deze verdere onderhandelingen zijn verlopen. Zo weet u evenmin of bepaalde mensen geneigd waren tot een akkoord te komen en anderen niet. Wanneer u naar de verschillende standpunten binnen deze onderhandelingen wordt gevraagd geeft u aan geen idee te hebben en dat enkel de omda een doorslaggevende rol speelt (CGVS p.24-25). U tracht uw onwetendheid te vergoelijken door aan te geven dat u niet rechtstreeks betrokken was bij deze onderhandelingen en dat dergelijke dingen niet besproken werden. Indien uw leven afhangt van het resultaat van dergelijke bijeenkomsten is het echter uiterst onwaarschijnlijk dat u geen enkele interesse zou vertonen in de concrete argumenten, voorstellen of resultaten die bij deze onderhandelingen aan bod komen. Wanneer u wordt gewezen op het belang van deze onderhandelingen voor uw persoonlijke situatie en er zich vragen worden gesteld bij het feit dat u daar geen interesse in toonde, beweert u wel vragen te hebben gesteld. Maar ook hier geeft u enkel blijk van uiterst oppervlakkige kennis. U verwijst naar het feit dat er vergiffenis wordt gevraagd en dat de fout wordt toegegeven, zonder ook maar enig concreet element aan te brengen van het verloop van deze verzoeningspogingen (CGVS p.25-26). Dat u zo slecht geïnformeerd zou zijn over het verloop van de onderhandelingen waar uw leven van zouden afhangen doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verzoeningspoging waarin u zou verwickeld zijn geweest en dat u zich in een situatie bevond waarvan u dacht dat deze levensbedreigend was en u om die reden het land diende te ontvluchten.

Vervolgens slaagde u er niet in te overtuigen dat dit conflict nog steeds zou spelen en u om die reden voor uw leven zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Soedan. Vooreerst heeft de familie van A. op geen enkel moment een concreet dreigement geuit. U verklaart dat zij de judiya wegstuurden en verkondigden dat zij wilden wraak nemen door bloed (CGVS p.26). Op geen enkel moment zouden zij echter dit dreigement geconcretiseerd hebben. U en uw familie bleven nog een week in het dorp alvorens naar Khartoum te verhuizen, maar in deze week werd op geen enkel moment een concreet dreigement geuit of werd geen concreet incident vastgesteld (CGVS p.26). **U verklaart vervolgens dat de familie van A. op de hoogte was dat jullie in Khartoum verbleven en mensen zouden sturen om jullie er op te sporen.** U kwam dit te weten via verschillende vrienden die nog in Al Showak verbleven (CGVS p.27). U weet echter niet precies weer te geven hoe zij op de hoogte geraakten van jullie verblijf in Khartoum, u kan opnieuw enkel vermoedens uiten. U vermoedt dat de judiya van uw vader op de hoogte was van jullie plannen om zich in Khartoum te vestigen. U kan echter niet weergeven wie dergelijke toch gevoelige informatie aan hen zou doorgegeven hebben (CGVS p.27). **Verder zou u, hoewel volgens uw verklaringen deze familie op de hoogte was dat jullie in Khartoum verbleven, op geen enkel moment gemerkt hebben dat u door hen gezocht werd.** Er zou geen enkel contact meer zijn geweest tussen uw familie en deze van A.. Nooit zou u nog maar een vermoeden hebben gehad dat iemand in uw omgeving door deze familie werd gezonden om jullie op te sporen. U wijt dit aan het feit dat u trachtte zich buiten de publieke sfeer te houden (CGVS p.27). U stelt enkel dat mensen van hun stam in een bepaalde wijk van Khartoum wonen (CGVS p.28). U komt dan ook niet verder dan de blote bewering dat deze familie u actief zou opsporen in Khartoum, zonder ook maar enig concreet element aan te brengen ter ondersteuning van deze stelling. **Bovendien slaagt u er niet in een concrete aanleiding aan te geven waardoor u na een verblijf van vijf maanden in Khartoum alsnog het land diende te verlaten.** Opnieuw haalt u dezelfde elementen aan die reeds golden van bij aanvang van jullie verblijf in Khartoum, namelijk dat jullie vernamen dat deze familie ook in Khartoum naar jullie op zoek zou gaan. U kan enkel de druk aanhalen die steeds van deze familie zou zijn uitgegaan (CGVS p.28). **Daarnaast bleef uw familie nog vier jaar langer ongestoord in Khartoum wonen.** Pas begin 2019 was er sprake om Khartoum te verlaten. Als reden voor deze nieuwe verhuis geeft u aan dat zij vernomen zouden hebben dat naar hen gezocht werd. U haalt hierbij dezelfde manier van informatie inwinnen aan die u reeds vernoemde toen jullie pas naar Khartoum verhuisden (CGVS p.10). Dat zij nog vijf jaar zonder enige noemenswaardige problemen in Khartoum konden verblijven, maar nu, zonder enige concrete aanleiding of zonder dat u kan aangeven op welke manier nu actiever naar hen wordt gezocht, enig risico zouden lopen is volstrekt ongeloofwaardig. **Hieruit kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk wist te maken bij een terugkeer en bijna vijf jaar na datum nog steeds problemen te zullen kennen met de familie van A. die van die orde zijn dat u internationale bescherming dient te worden toegekend.**

Tot slot kunnen ook uw medische problemen, hoewel u deze niet zelf inroept als een motief voor uw verzoek tot internationale bescherming, geen aanleiding geven tot internationale bescherming. Uw medische toestand wordt door het Commissariaat-generaal geenszins miskend, ook dit houdt echter geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer er mee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

De documenten die u neerlegt zijn evenmin in staat om bovenstaande appreciatie van uw asielmotieven te wijzigen. Zowel uw secundair schoolrapport, uw certificaat van uw opleiding Engels, een attest met uw leeftijdsinschatting, een bewijs dat u een blanco strafregister heeft en een attest van Securitas, als het document met betrekking tot de regio van verblijf van uw ouders en de attesten met betrekking tot de gezondheidstoestand van uw ouders geven enkel een indicatie van het verloop van uw leven in Soedan en dat van uw familie. Zij bevatten geen enkele aanwijzing voor de redenen waarom u uw land van herkomst zou hebben verlaten. Het document dat stelt dat in de regio waar uw ouders momenteel verblijven u geen toegang zult kennen tot de voor u noodzakelijk dialyse, kan evenmin deze appreciatie wijzigen. Zoals eerder gesteld vormen uw medische problemen geen aanleiding tot internationale bescherming. U geeft dan ook zelf aan deze documenten te hebben bekomen om uw medische regularisatie te staven eerder dan uw verzoek om internationale bescherming.

De medische attesten die aantonen dat u omwille van deze aandoening zich niet lang kunt concentreren kunnen uw geloofwaardigheid evenmin herstellen. Zoals aangegeven werd bovendien gedurende uw persoonlijk onderhoud met de in deze attesten aangehaalde elementen terdege rekening gehouden.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet; Schending van artikel 3 en 13 EVRM; Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn; Schending van artikel 48/6 Vreemdelingenwet; Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen; Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel”.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeker bijna niets weet over de betrokkenen in het aanslepend conflict met de familie van A., laat verzoeker gelden:

“Dat verzoeker wenst te onderstrepen dat hij voor de dood van A. nooit in contact was gekomen met deze familie, hij kende ze niet; Dat hij ook na de dood van A. niet in gesprek is gegaan met deze familie nu zijn vader de Familie B. vertegenwoordigde; Dat het gewoonlijk is in Soedan dat de vader de familie vertegenwoordigd en dat het ook heel normaal is dat de vader van verzoeker de details van de verzoeningspoging niet heeft meegegeven; Dat verzoeker een attest neerlegt van de “Commission des services et de changement du quartier de Marquba” [...] (Stuk 3)

Dat, als men het asielrelaas van mijn cliënt in zijn context plaatst, het normaal is dat [verzoeker] geen informatie heeft over de familieleden van de overledene; Dat verzoeker ook bijna geen informatie heeft over de onderhandelingen om tot een verzoening te komen (Jawdiya); Dat verzoeker benadrukt dat hij nooit heeft meegedaan aan de Jawdiya nu zijn vader hem vertegenwoordigde en dat een zoon ook niet zomaar vragen mag stellen aan zijn vader; Dat tegenpartij onderstreept dat hij de naam van de Omda niet kent; Dat verzoeker wel in staat is om aan te geven dat de bijnaam van de Omda “Alasad” is maar dat hij inderdaad niet in staat is om de volledige naam te geven; Dat verzoeker een attest neerlegt van de “Direction du bureau regional de l'Etat du Nil Blanc” [...]

Ook wenst mijn cliënt te herhalen dat hij de stam van de Familie van A. wel kent, het betreft de stam “ALB.”; Dat het past te onderstrepen dat verzoeker buiten de onderhandelingen werd gehouden, het is voor hem dan ook onmogelijk om te zeggen hoe vaak de families bij elkaar kwamen; Dat hij nooit deel heeft genomen aan de Jawdiya”.

Inzake het gegeven dat verzoeker en zijn familie nog een week in hun dorp verbleven hebben nadat de familie van A. aangekondigd had dat ze wraak wilden nemen door bloed, ontwikkelt verzoeker het middel als volgt:

“Dat verzoeker van mening is dat hij en zijn familie niet sneller handen kunnen verhuizen, dat zij alles zo snel mogelijk hebben geregeld en daarna zijn vertrokken naar de hoofdstad; Dat de familie tijdens deze week in hun huis gebleven zijn; Dat het past op te merken dat de huis van de familie B. zich in een zeer geanimeerd straat bevindt wat het moeilijker maakte voor de Familie van A. om hem te doden; Dat de familie hierna vijf maanden in Khartoum verbleef voordat verzoeker besloot om naar het buitenland te vertrekken”.

Verzoeker onderstreept “dat bloedwraak een zeer serieuze kwestie is in Soedan” en verwijst dienaangaande naar een e-mail van Dr. Olivia FLEUVY van Amnesty International (stuk 4), naar een e-mail van Dr. Jacqueline Wilson van Georgetown University (stuk 5) en naar een rapport van UNHCR.

Daar waar verweerder aangeeft dat verzoeker veilig in Khartoem heeft gewoond, stelt verzoeker “zoals dat hierboven door verschillende betrouwbare bronnen wordt aangegeven, dat de familie van A. hem op elk moment zou kunnen vermoorden; Dat hij nooit meer veilig in Soedan zou kunnen wonen; Dat hij die maanden in Khartoem weinig buiten was omdat hij nachts werkte; Dat hij zo min mogelijk contact had met mensen; Dat de bloedwraak een zeer lange proces kan zijn; Dat hij niet weet wanneer de familie van A. zou toeslaan, dat hij enkel weet dat het gaat gebeuren; Dat tegenpartij in haar beslissing aangeeft dat verzoeker niet concreet bedreigd werd en dit terwijl de familie van A. aangekondigd heeft dat ze uiteindelijk geen verzoening wil maar één zoon van de familie B. wil doden; Dat verzoeker meent dat een terugkeer naar Soedan onmogelijk is”.

Verder meent verzoeker dat hij in geval van terugkeer een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandeling gelet op de uitbraak van de Coronavirus-epidemie. Hij verwijst naar informatie uitgaande van WHO en stelt dat het onmogelijk is de maatregelen aanbevolen door WHO na te leven in Soedan.

In het verzoekschrift wordt gewag gemaakt van verzoekers medische toestand: “Dat het past te onderstrepen dat verzoeker leidt aan “insuffisance rénale terminale”. In België moet hij drie keer per week naar het ziekenhuis om zijn bloed te reinigen, zonder dialyse zou hij overlijden. De duur van de behandeling is bepaald op levenslang of tot een niertransplantatie. Wegens een gevaar op verergering van zijn toestand en zelfs op overlijden kan deze behandeling gewoon niet stopgezet worden. Verzoeker heeft een negatieve beslissing gekregen van DVZ mbt zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter. Tegen deze beslissing is een beroep ingediend”.

Tevens wordt verwezen naar het reisadvies voor Soedan, uitgaande van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op 17 mei 2020. Het verzoekschrift benadrukt dat de reisadviezen aan iedereen gegeven worden, niet alleen aan Belgen, en dat onderdanen van Soedan evenveel risico op besmetting lopen als anderen.

Verzoeker stelt verder als volgt:

“Terugkeer naar een land waar de epidemie zich met grote snelheid verspreid, en hele gemeenschappen uitroeit, waar dus het leven van alle burgers in gevaar is, is een onmenselijke en vernederende behandeling. De situatie is zeer ernstig en reizen naar de getroffen landen wordt ten stelligste afgeraden. Het reisadvies geldt niet alleen vanwege een verhoogd risico op besmetting, maar omdat de veiligheidssituatie voor de reiziger in het geding kan zijn. Hierbij kunt u denken aan: toegenomen sociale onrust, binnenlandse reisbeperkingen, gesloten grensovergangen, geannuleerde vluchten en mogelijk geen of een zeer beperkte toegang tot medische zorg. Niet alleen de besmette mensen lopen risico door de epidemie. Ook andere burgers lopen gevaar, omwille van de economische ontwrichting die de ziekte met zich meebrengt in de getroffen gebieden. De economie in de getroffen landen is totaal ontwricht door de epidemie. In de getroffen landen dreigt een voedselcrisis, nu de mobiliteit ernstig beperkt is. Bovendien is alle medische zorg in beslag genomen door de Coronapatiënten, met als gevolg dat mensen sterven van ziektes die verzorgd hadden kunnen worden. Gelet op de huidige Corona virus-epidemie die woedt meent verzoekende partij dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omdat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet gelet op het hoog risico besmet te geraken door het Corona-virus, het gebrek aan medische behandeling ervan en het hoge overlijdensrisico. Het risico om besmet te raken met Corona is ernstig en actueel. Het risico dient uiteraard niet 100% zeker te zijn. Verzoekende partij verwijst naar het arrest Salah Seekh, van het EHRM, waarin wordt gesteld dat “on the basis of the applicant's account and the information about the situation in the 'relatively unsafe' areas of Somalia for members of the Ashraf minority, it is foreseeable that upon his return the applicant will be exposed to treatment in breach of Article 3.”.

Verzoeker geeft verder een theoretische uiteenzetting aangaande de subsidiaire bescherming, stelt dat het risico op ernstige schade, met name besmetting met Covid-19, buiten kijf staat en dat dit recht geeft op subsidiaire bescherming. Verzoeker stelt het volgende: “Er bestaat een discriminatie, tussen mensen die bij terugkeer naar hun land van herkomst een ernstige vrees voor onmenselijke behandeling hebben, tussen de groep die 'iemand' vreest, en de mensen die evenzeer de vrees hebben voor onmenselijke behandeling etc maar waarvan het risico wordt veroorzaakt door een dodelijke epidemie. Deze interpretatie is dus niet verzoenbaar met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, en het artikel 14 juncto 2 en 3 EVRM, omdat zij de bescherming die geboden wordt aan wie vreest voor een vernederende of onmenselijke behandeling of zijn leven in een ander land anders behandeld wordt,

afhankelijk van wie deze vrees veroorzaakt. Er bestaat een lacune in het Belgisch recht voor mensen die vrezen voor hun leven en fysieke integriteit in een derde land, maar wiens vrees wordt veroorzaakt door een niet fysieke persoon, maar zoals in casu door een ernstige en levensbedreigende epidemie."

Tot slot haalt verzoeker het verbod op refoulement aan en betoogt dat "terugkeer naar Soedan, verzoekende partij zal blootstellen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM, omdat hij een groot risico loopt om besmet te raken met het Corona virus". Het niet toekennen van bescherming aan onderdanen van Soedan zolang de epidemie woedt, is volgens verzoeker in strijd met artikel 78 van het Handvest van de Europese Unie.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Attest "commission des services et de changement du quartier Marquba » + vertaling

4. Email van Dr Olivia FLEUVY, Amnesty international

5. Email van Dr Jacqueline WILSON

6. Attest « Direction du bureau régional de l'État du Nil Blanc » + vertaling

7. Attest van de « Commissariat de Police d'Elshawak » + vertaling".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Inzake de huidige situatie in Soedan verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Verweerder concludeerde terecht dat een individuele beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* dient aan te tonen, noodzakelijk blijft. De omstandige motiveringen in de bestreden beslissing inzake de huidige situatie in Soedan vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

8. Blijkens de bestreden beslissing kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden conflict met de familie van A.. Dit besluit steunt inzonderheid op de hierna aangehaalde vaststellingen en overwegingen:

- verzoeker heeft een manifest gebrek aan kennis over betrokkenen in het conflict, meer bepaald over de leden van de familie waarmee zijn familie in conflict is;
- verzoeker weet nagenoeg niets over de directe betrokkenen bij de maandenlange verzoeningsonderhandelingen;
- verzoeker is volstrekt niet op de hoogte van het verloop van de onderhandelingen tussen beide families;
- verzoeker slaagt er niet in te overtuigen dat het conflict nog steeds zou spelen en dat hij bij terugkeer naar Soedan bijna vijf jaar na datum nog steeds problemen zou kennen met de familie van A..

Het bij verzoekschrift neergelegde attest van de “*Commission des services et de changement du quartier de Marquba*” van 5 augustus 2020 (stuk 3) en het attest “*Direction du bureau régional de l’Etat du Nil Blanc*” van 16 augustus 2020 (stuk 6) beschrijven beide op algemene wijze dat de vader in de Soedanese samenleving de belangrijkste beslissingen neemt. Verzoeker duidt niet op welke wijze hij deze attesten bekwaam. Deze attesten, waarvan overigens niet duidelijk is wie deze vertaalde naar het Frans gelet op het ontbreken van een krachtens artikel 8 PR RVV vereiste voor eensluidend verklaarde

vertaling, hebben bovendien geen betrekking op verzoekers persoon. Deze attesten kunnen verzoekers manifeeste onwetendheid aangaande het interfamiliaal conflict dat aan de basis van zijn vlucht lag, niet verschonen. Van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, minstens zich hierover informeerde. Dit is niet het geval. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoekers leven is, is redelijk aan te nemen dat verzoekers familie hem inlicht over de oorzaak ervan. Minstens mag worden verwacht dat verzoeker verduidelijkend vraagt en dat zijn familie die dan ook verschaft.

Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het geven van *post factum* verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit is geen dienstig verweer ten aanzien van de hoger aangehaalde motieven inzake de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas.

De neergelegde e-mails van Dr. Fleuvy en Dr. Wilson (stukken 4 en 5) hebben slechts op algemene wijze betrekking op bloedwraak in Soedan. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene informatie dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft, gelet op het voorstaande, hiertoe in gebreke.

Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift tevens een document van de politie van Elshawak van 5 augustus 2019 neer (stuk 7). Dit attest is evenmin vergezeld van een krachtens artikel 8 PR RVV vereist voor eensluidend verklaarde vertaling zodat niet duidelijk is wie dit attest vertaalde naar het Frans. Verzoeker laat daarenboven na toe te lichten wat dit document inhoudt, waarom het niet eerder werd overgemaakt aan het CGVS en hoe het concreet dienend is voor verzoekers zaak. Hoe dan ook blijkt uit lezing van het document dat de inhoud werd opgesteld op vraag van de familie, zodat aan het document geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend.

Ook waar verweerder in de bestreden beslissing stelt dat verzoekers problemen met de familie van A. geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, wordt deze beoordeling in het verzoekschrift ongemoed gelaten. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen, verduidelijkt hij niet dat deze een vervolging uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat de feiten van interpersoonlijke aard zijn en verzoeker niet aannemelijk maakt vervolging te vrezen in de zin van de Conventie van Genève.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. In de mate dat verzoeker zich voor de subsidiaire beschermingsstatus beroept op de elementen van het vluchtelingenrelaas, blijkt dat hij omwille van de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, a) b) van de Vreemdelingenwet.

11. Verder betoogt verzoeker dat hij in geval van terugkeer een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandeling gelet op de uitbraak van de Coronavirus-epidemie.

Vooreerst blijkt dat verzoekers verwijzing naar de Covid-19 pandemie geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

De eventuele schade ingevolge de Covid-19 pandemie moet voortvloeien uit de gedragingen van derden. Het volstaat niet dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Aldus komt het verzoeker toe om aan te tonen dat het risico dat hij aanhaalt – voor zover hij door de ziekte zou zijn getroffen, wat niet het geval is – voortvloeit uit een opzettelijke weigering van de medische zorg welke is toe te schrijven aan de actoren van vervolging zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en dat de actoren van bescherming zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet hem geen bescherming bieden. Verzoeker toont dit inzake de Covid-19 pandemie niet concreet aan.

12. Verzoekers medische problemen, meer bepaald zijn nierproblemen, houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en ressorteren evenmin onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet stelt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter (eigen onderlijning), en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Verzoeker dient voor de beoordeling van de door hem ingeroepen medische problemen de geëigende procedure te volgen, met name deze van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS